

prima instanță: N.Costin
instanța de apel: N.Craiu, L.Bulgac, A.Minciuna

dosarul nr. 2rac-506/13

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor împotriva societății cu răspundere limitată „Trei Tigri” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Trei Tigri”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol mun. Chișinău din 15 mai 2012, fiind emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 08 decembrie 2011, Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Trei Tigri” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform contractului de locațiune nr.39 din 01 iunie 2002 Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor și-a asumat obligația să atribuie în locațiune SRL „Trei Tigri” încăperile situate pe bd.Ștefan cel Mare și Sfînt, 134, mun. Chișinău, iar pîrîtul s-a obligat să achite plata pentru locațiune, cuantumul căreia a fost ulterior modificat prin acordul adițional, semnat de ambele părți la 23 februarie 2009.

Menționează că, din cauza unei erori de program a contabilității întreprinderii la eliberarea facturilor pentru perioada anului 2009 au fost indicate spre achitare facturi calculate reieșind din prețurile stabilite pentru anul 2008, astfel formîndu-se o datorie în sumă de 65 354,11 lei.

La 12 septembrie 2011 s-a adresat pîrîtului cu notificare, prin care a solicitat achitarea datoriei în mărime de 65 354,11 lei, însă prin răspunsul nr.12 din 26 septembrie 2011 pîrîtul a refuzat achitarea sumei.

Solicită reclamantul, încasarea de la SRL „Trei Tigri” în beneficiul Întreprinderii de stat pentru exploatarea clădirilor a datoriei în mărime de 65 354,11 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol mun. Chișinău din 15 mai 2012 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la SRL „Trei Tigri” în beneficiul Întreprinderii de stat pentru exploatarea clădirilor datorie în mărime de 65 354,11 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1961 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Trei Tigri” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 a fost admis apelul declarat de către SRL „Trei Tigri”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol mun. Chișinău din 15 mai 2012, fiind emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

La 01 august 2013 Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanța de apel la examinarea pricinii a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, fără a administra corect probele anexate la dosar și nu a dat apreciere contractului de locațiune și acordurilor adiționale încheiate între părți. În acest sens susține că, intimatul cu rea credință a tăinuit plata pentru încăperile date în locațiune, fără a înștiința locatorul despre eroarea comisă.

A mai indicat că, instanța de apel nu și-a motivat soluțiile și concluziile, nu a furnizat răspuns la toate întrebările pertinente pentru rezultatul procesului, care necesită un răspuns special în actul judecătoresc.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea de stat pentru exploatarea clădirilor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi